

NIKŠAŠI OČA

Glavni urednik
Milan Kresčić.

Glavni urednik
M. Kresčić.

Izlazi svaki deset dan, nalno 1., 10. i 20. svakoga mjeseca. — Uredništvo i odpravništvo nalno se u urodu trgovačko-obrtničke komore u Kukuljevićvoj ulici u palači baruna Lj. Vranješana — Oglasi primaju se u odpravništvo i raduna se za svaki rodak 6 novč. — Glasa lista je: na cijelu godinu for. 4.— na pol godinu for. 2.—, na devet god. for. 1.—, poštom stoji 40 novč. na godinu višo.

U Zagrebu mjesec travnja 1886.

Rieč hrvatskim obrtnikom.

Današnje doba, sravnjujuć ga sa svim, minulim vremenom, daleko je napred pokročilo. Nikad nije bilo na svijetu toliko korisnih izumih i vladarskih djelatih, napose tehniškom vještinom izvedenih, kao sada. Čovjek, putujući oko zemlje, mora da se divi svim onim gorosivnim radijam ljudskih ruku što mu u velikih svjetskih gradovih pred oči dolaze.

U tom velikom dušovnom i materijalnom razvitku narodih zastali su samo oni ljudi, koje je nemili udos kroz vickovo prilika, pa se nisu mogli uz ostalu braću uzdignuti do veće kulture. Među timi nalazio se je i narod hrvatski. Ali i njega je napokon duh prosvjete probudio i prijavnja obstojateljstva dozvolilo mu, da se ugleda u ono svet-nje narode. Što smo zakusnili, u dom smo zasustali, to nam valja da svijestno naktadno podvostručeni radom. Treba da vidimo, kojim se sredstvi služe oni narodi, koje želimo slediti, kakovo oni zavode stvaraju da si odgoje mladež u svakoj vici ljudskoga zvanja, da joj čim uspješnije naostre bistrinu umu i usavrše vještinu ruku. Motrad njihovo nastojanje vidimo, da imaju učionih za svaku granu obrta i umjetnosti, za višu klasičnu nauku, za svo slojevo države, da u tu svrhu izdavaju razno strukovno časopise i korlatno knjige, koje narod željno čita i tim umnožava svoju obrazovnost. Naravno da u državi takovih građanah mora da ovato inducija i blagostanje, a gdje uz to svo još nije ono poduno sreće i zadovoljstva, tamo će se sigurno prije nego u kojem drugom kraju riešiti ovaj veliki problem društvenog razvoja — ukl-nuće vladajućih munah i usavršanje ljudskih uredbah. A kako stoji u nas u tom pravcu? Hrvatski narod sagradio je liopim znanostim i sveučilištu hranovo, gospodarstvu palađu, obrtništvu pokušali učevni zavod i obrtnu komoru a svi skoro razredili hrvatskoga naroda šire svoje kulturne misli putem svojih posebnih strukovnjačkih glasilih, samo je hrvatski obrtnik zasvao.

Na velikom sastanku hrvatskih obrtnikah konceom god. 1870. održavanom ovi je u Zagrebu, izjavije se svi pri-sutni obrtnici, da je izdavanje lista za obrtnike od prieko nuđe. Zagrebačka trg-obrt. komora uvidila je temeljitost ove izjave i odlučila izdavati sličan list, koga ovo ljeto i sa ilustracijami providjenoga izdanje. Ona je ovim načinom uz znatne novčane žrtve od svoje strane pružila zanatliškoma stalizu sigode, da se putem svoga strukovnjačkoga lista upozna sa naj-novijimi pojavi na polju industrije. Komora se je nadala, da će gg. obrtnici prigrliti ovu lipeu priliku, da što više njeguju ovaj lih njihovim interesom i zabavi posvećeni list, da će ako se liš izdano, a ono makar ponješto sudjelovati kod rada samoga, nu pouzdano je računala na kriepke podupiranje ovoga lista putem predbrojke.

Zalibože što se baš u potonjem pravcu konstatuje vrlo slabo prijanjanje obrtnoga stalizu; hrvatski ho obrtnici, prepustaju hrvatskim trgovcem, da drže list „Obrtnik“. Da se ovoj, po hrvatski obrt upravno ponizujućoj obstojnosti na put stane i mar hrvatskih obrtnikah okolo svoga glasila što više probudi, podiglo je uredništvo ovim putem svoj glas, to upo-zoruje hrvatske obrtnike na vanredne pogodnosti, koje se njima kao predplatnikom „Obrtnika“ u slededećemu oglasu podieljuju.

Svaki obrtnik, koj se predbroji u niže označenom vremenu na „Obrtnik“, imade pravo na **besplatno** uvršćenje svoga oglasa u tom listu. Kod predbrojke na pol godine, uvrstit će mu se oglas jedan put, a kod predbrojke na cijelu godinu **tri puta** besplatno.

Uredništvo „Obrtnika“.

patovanja
svi odpravništvo
skog covrka na:
Morao fr. 50 i 12.

in doznao, i u
spadeju u moj
to možo prora-
biti, najvešom
siti i da će se,
izpuniti.
nešeni od g.
todihi kotarah
k i podignuće
i mjestih kvar-
biti, da je mi-
ovih radnjah
mo luke, lukč-
to, što je ta-
ho, juu uverti
javiti, da će se
iko je to polg
aude,
iškonja luko u
trgovino već
su već u bu-
odgovarajući
i potobila to
dior i za zdrav-
tavo i)

i Pazinu.

ori u Pazinu
godine. Nisi
ur više vre-
m govora, da
o atalo. I nije
e, jer je nešto
z kuće nođa,
n nijedna duša
i pčati neće,
rolyno nabaž,
lelo naš narod

rotivnikom pa-
na srou laže,
suhovo držanje,
pudno vrijeme.

pisalo se i do-
bi i strijli, da
i s gradu Pa-
lo Pazinske to
so — Izabrano
prišljeno biti
obratnik uređ
morali stann-

i zvali. Ja se
pozdraviv se
id. Pjevali su
rja danas niau
imo sami, upi-

a, reče on i
da svaki mla-
doće i po noći
lu bratovšćinu,
može svatko,
u večer vani,
ozaditi. U bra-
lati jednom za
ladićem jest i
svakih nezgo-

Od majke dlanje
Majkiho se rade,
Kruho razvijaje!

Ne pitam te majko
Blava nijenoga,
Nego te ja pitam,
Tvoja blagoslova,
Da me blagosloviš
S tvojam desnom rukom!

Nu to je žalibože u novije vrijeme prestalo.

svuju kćerovcu, na ovu se ove porjube.
Pod cilim objedom nesmilje mladoženja
ajesti, već mora posluživati svih, nosće riš
stol, jestivine i što je potrebno.

Poslije objeda je na trgü ples, u ko-
jem mora mlada uvijek sprada plesati i to
najprije s kumovi, pak sa ostalom svatjom.
Da mlada u vrijeme plesa pohjegnje i ovdje
je običaj, tad ju moraju kumovi tražiti. Ples
avrši oko »Zdrave Marije«, a tad se svi
uhvate u kolo, uzmu sviće i sa svirači

ustane se jedan i primiv vrp u ruke, za-
više: »Da nam Bog požilj mladog brata
N. i svi udriše u gromoviti. Zivio. Po-
vnućem prijatelja za kaput i prišapnuh
mu: »Što je to? — Razjasnit ću ti po-
silje — reče mi on.

Pilo se home sve po šestnaest, te od
velikog dima; kako su bili zakurili, mal
da se neudrih i jedva čekah, kad čuoh
na nlicu. Svi su glavinjali kad su na
mlicu iziši, osobito onaj, kog su u kući

unajvje bi ga moglo po noći snađi.
— Hvala lipea, rekoh, pa tako se
napitij to hora mi zide.
— To je žalibože istina, potvrdi on;
— to si i danas na svoje oči vido. Nije
to bilo negda tako, ni današnja mladost
mleli, da ako se nenapije, da ništa ne-
vrleđi. Negda je to bilo saavim drugje;
nego ajde samom kući i tamo ću ti pri-
povjedati, kako se je negda u bratovšćinu
stajalo.

VLAHOV

Likver okrepiljujući želudac odobren po vlastitih oblastih sa dekretom a pripravljen od

ROMAN VLAHOV

Šibenik (Dalmi) Via S.

rona vrakati izvratni liek p. Ono pako št. ikatru u zdru ostobadja ljud nosit od škodi vještinstvu duh. Zlatu izu m služi tim likor donu životnu a. Nisi se žudove. Nisi se svaki i. Da an olnhi gospodur tvort rasprodaju av. dobiti u svih i.

Podpisani usudju dn je otvorio u d trgovinu sa bogatim izbor pamučnih. Po stucobranu.

L7

BANC

s' occupa di li di
a) Accetta certi Abbuono p
3/4 % cor
3/4 % " " u
3/4 % " " f
3/4 % cor
3 " " " " f
3/4 " " " " f
3/4 " " " " f
Per la lettera il nuovo tasso di dal giorno 15. 10. ottobre a scoda Trieste 13

H. B. abbuono do l. qualuno a cor. l'orini 2.000 pordi v. ystor. Co: orina. librotte.

Assum rentisti

Trieste, Piani casnegi per que loro la facolta a presso la sua a spessa pe
b) S' incarica di affetti nonchò da biati e con; glona
c) accorda ar di deputata e ne cura alla scaden

La Filiale

(Sezion dell'acquisto commissario, apre crediti consegnate. o Warrants.

CIENIK

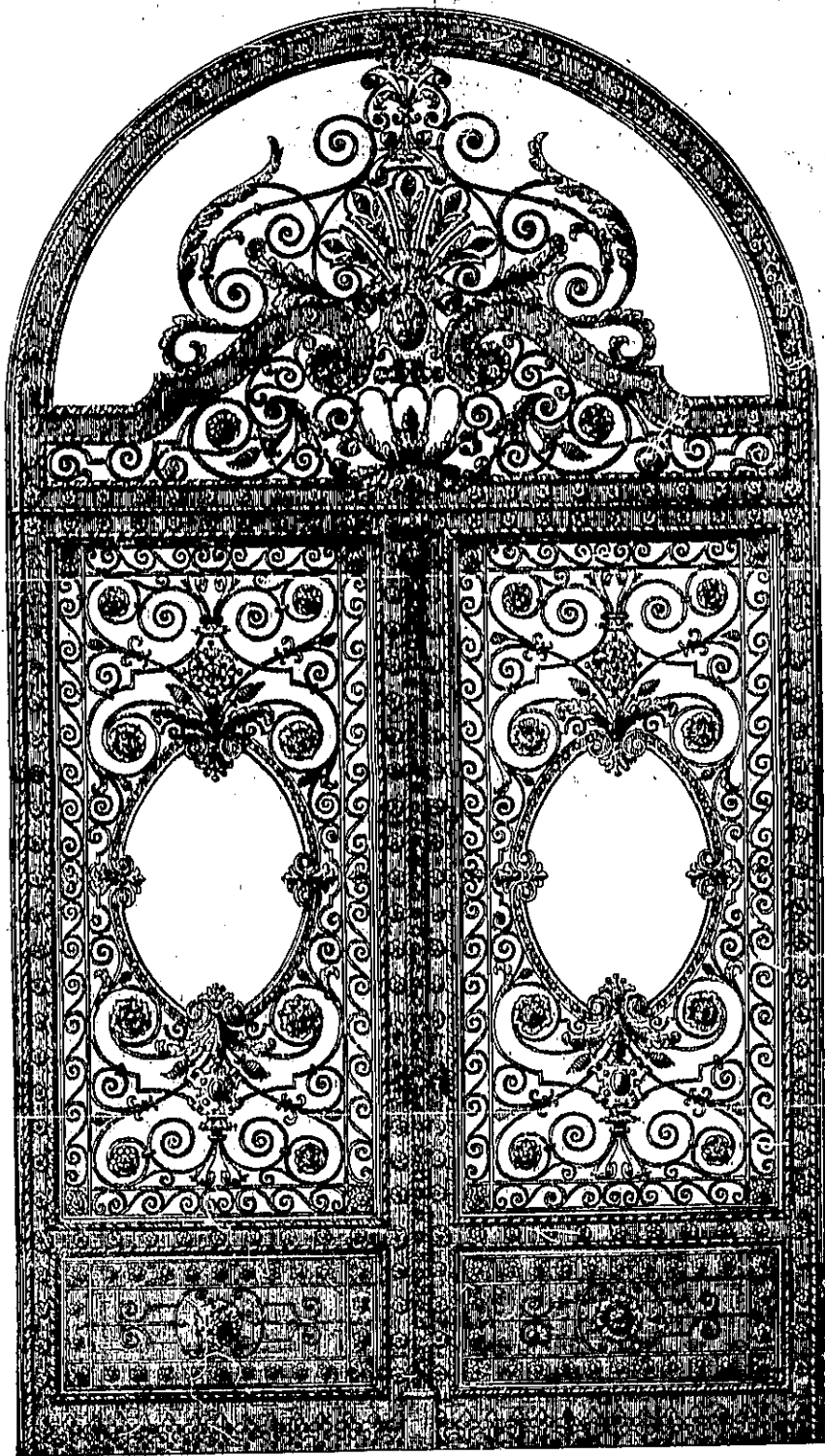
g. Poppovića u Zagrebu
Tvornica uljenih mastilah, trgovina s omernjem i kefarstikom robom, skladište farba i lakat. Izašao je, te de se svakom, tko se za ovo predmete zanima i oclanik zaliste, badava nrlinastiti.

Za ovu korizmu.

Preporučuje se Hrvatski Bogoslužbonik, u koji osim jutnja, večernja i raznih pjesama hrvatskih sa crkveno pjevanja kroz svu godinu, ima i put od križa, oclaji velike nedjelje, pjad Gospin, služba na mrtvi dan, Sveeveto, Božid, Mlado ljeto, Vukokršć, Sviećenie i ostale Gospine blagode. Puzali Viteški, Dama

Podpisani žaste se objaviti trgovca obrtnikom, novčarom, osje guravajudin družtom itd, da su otvorili ovdje tvornicu Pečatah vulkaniziranog kaučuka.

Corso dr. 47. — I. te jamča za točno i dobro izradjenje svojih pečatah tako, da se mogu intjecati sa ostali hostitah i hostih.

Gvozdena vrata u palači baruna Ljudevita Vranjczyany-a.

Po naravi snižilo štihotek G. Zenu.

Velika partija ostanakah sagovah

(10—12 motarah). Šalje uz pouzeće komud po 3 for. 80 nve.

L. Storch, u rau.

Tvar, koja se nebi dopala, može se zamjeniti. 2—1
Uzorci se šalju badava i franko.

Velika partija odrezakah sukna

(3—4m.), u svih bojah za ciele mužke odjeće, šalje pouzećem po 5 f. odrezak.

L. Storch u rau.

Tvar (sukno), koja se nebi dopala, može se zamjeniti.
Uzorci se šalju badava i franko.

10.000 fr., 5000 fr. odbivši 20% | 4788 novčani, zgoditke

Kincsem-Srećke se mogu nahiti kod:

Lutrijiskim uredu Jokoy Clubhá u Budimpesta vzoaka ulica G.

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

— Glasnik naših male stvari, a nesloga sve pokriva! — Mr. Pal.

— Uredništvo i odpravništvo nalazi se: VIA TORRENTE br. 12. —

Nepodplatni se dopisi na tiskaju. Prispisana se pisma tiskaju po 5 krt. svaki redak. Ostali od 8 redakih stoje 60 novč. za svaki redak više 5 novč. I u slučaju općetovanja uz pogodno se upravo. Novci se šljaju postarskom namjenskom (neposredno) i najbližu poštu vanje lokne oznaki. Komu list ne dođe na vrijeme, neka to javi odpravništvu u otvorenu pismu, za koje se na plaća postarina, što se javana doplate i reklamacije. Doplati se ne vršuju ako se u listu. **NAŠA SLOGA** izlazi svakog četvrtka na celom arkiv. Novci pisma šalju se na uredništvo ili odpravništvo. Neobjavljeni dopisi ne vraćaju. — Prudplata i postaršinom stoje 6 for., sa obljako 2 for. na godinu. Razmjerno fr. 50 i 12 za pol godinu. Izvan carinivo više postarina. Na malo 1 br. 6 novč.

II. GOVOR

narodnog zastupnika dr. **Diska Vitolda**, izrečen u sjednici carininskog vijeća, dana 7. t. m.

Kvarneraki zaštitelj predobro je poznat radi silnih očajnih i tako vladajuća bure. Isto je tako poznato, da se tako dopadaju doista nosi do, t. j. da se veći ili manje ljudi razliju i tako pogine ljudih i njihovo dobro. I ovdje nam budajam Van Galotam slušaj, koji se tokom ovih danah dogodio.

Tržaniško novine, koje su danas stigle, pripovijedaju o tom slučaju. U novini **Il Mattino** od 6. aprila prikazuju se taj slučaj ovako:

„Dan 30. pr. m. odplavio je ljudskom iz luka Rabina stanovljani komesa Dragutin Stefanutti, vođa timočnja sinovljajne postaje Novak i dva sinovljajna strasara, da obave prepisauu njih službu. Kako su zaplovlili i kojoj li su se pogibolji izložili, do sada je zagonetkom. U Rabnu odesljali su ih dječiji dva alledola dajm, nitno u sredu i dovrđide, t. aprila. Njehom pripovjedali su jučer, t. j. 5. aprila, nekakoj ribari, da su vidjeli upku li apovljajnu ladu, razbijenu na istarskoj obali u blizini Plovanu. O osobini, koje bijaše u ladji, neznado nikakva glava to su valjda poginuli.“

Sjajni slučajevi događaju se vrlo često. Tako je prije godinu učinil jedna traist — t. j. prevoz na ladji — plovio iz Klobuč put Lavrana; ova je inkodjer uhvatila oštin, i tako se novarom, poginulo je pet tom osobah osobah. Očito je likke, da se uštra osobitu brigu u to uložiti, da se podignu u ili strana aligurno luke, kamno bi se u potvri ladje utokle i apavle. U prikladnu vremena nije se žalilože u toj stvari mnogo podnelo. Skrajno je dalko vrijeme, da se popravi ono što bijaše zanemareno, a meni je sa zadržanošću pripoznat, da je visoka vlada u zadnje doba uštinu, da se mora tomu zlu doskuditi, jerbo je ona djelomice nekako lučte radnje započela, ili je kani započeti. Tako se radi već dvie ili tri godine na lukobranu u Novoj Baski na otoku Krku an ukupnim troškom od 140,405 for. Isto tako nalazi se u istoj nam proračunu više lučte radnjah, tako n. pr. produžboje lukobrana u Voloskom, podignudo lukobrana u Vrbinu na otoku Krku; za svaku od ovih radnjah utvrđena je djelomična svota od 4600 for. a ukupni trošak za svaku od

ovih radnjah iznaša, po prilici 48.000 for. Uvrđena je inkodjer djelomična svota od 4000 for. za podignudo krutičog mosta u ostarsoj Kavanelli, u ukupnom trošku od 9000 for., to više drugih radnjah.

Dobro izričam ovije u ime mojih dječjih vlašok vlad zadržava, ne mogu od iznjanje a da nijš još nepopravljiva nekako vrlo važna ljudska radnja. Kao prvu i najpotrebijšu radnju smatram ja podignudo lukobrana u luci kod Opuzje. Na otoku obali od luka Rabat put do Volko — to je upravo onaj kraj, gdje aljše bilene i gdje se jo dogodio malo prije apomenuu novreda — neljnih vladno luke sa veći brodove.

Kad bude gotov lukobran u Voloskom, moći će se dođudo, taj manji brodovi smjestiti, na se veći brodove nelimitirano prošoriti. Vidljiva je dalko potreba, da se podigne u luci lica lukobran, an uzamogno biti, ona luka dalko. U istinu ja već u proračunu za god. 1875. utvrdila vladu svotu od 8000 for. kao drugi dio ukupne svote od 199,000 for. a taj proračlog biljše u carinjskom vjeću prihvaćen. Na kad sam god. 1881. prikodno proridunak razprave ova radnju apomenuu, doznah, da se sa istom nije jošjo niti započelo. Zadržati tomu za razlog, reklo mi se smjesta — neznam da li je ovo istinito, ako nije, molim; da me još ispravli — da se je kod izpričavanja pradževnog, nerueta našlo, da lukobran, podignut na ovoj strani, gdje biljše prvobitno znano, lobi ništa koristilo te da je potrebno, da se podigne na protivnoj strani. Pošto je pako na toj strani moraka dubina mnogo veća, to bi morao i lukobran mnogo dalkiji biti, bio bi usljed toga i trošak mnogo već nego li biljše ustanovljen; za prvi lukobran.

Ja mislim, da je to razlog što se nije izvela ova radnja. Bitno je pako — kao što sam jur kazao — na ovom prostoru jedna dobra luka neobitno potrebna, preporedam vlašok vlad vruđu, da se popravi opet ovog posla te da nastoji sagraditi taj lukobran sam prije.

Praporudvao sam opetovano i drugo dva radnja tekom prikladnih usljednjah, a to su: podignudo lukobranu u Staroj Baski na otoku Krku i u Belom, na otoku Creau.

Neđu da dosadnjim vlašok kuđi an onim razlog, kojim sam tada svoju molbu podkrepilo, a to tim manje, jer nimalim sada o tom nikakav prošlog učinil. Spomenuti ću samo u kratko, da vladaju u

ovih ovih mjestih ista okolnosti, da su nitno oba od svjetla došlojpu, budno nimalno njihade, oate niti likke.

Kad bi se podignuo u ovih mjestih lukobran, koji bih oabito mnogo stajno, tad bi mogli ljudi bar an inotako strana dolaziti. Oni pojedaju nekakoi malih ladjeh, an moraju isto vudu na obalu ploviti, jer nisu dostatno od morskih valovih štiteći.

Na istočnoj strani otoka Krka nalazi se politička obdina Dobrin. Ova anđo niti više nimalnena, koja lundu u Staroj skupni ludon — mandragolio.

Ribim ova ribe, upom je nedavno jedan g. zastupnik kazao, da ona nije taljunska, ja mislim, da je ovo prava taljunska ribe, koju upotrebljaju morari obdine. Pošto vlada tamš bilna lica, bilo bi potrebno, da se od strane bure podigne mal mut, što bi stajlo 4000—5000 for. Tim bi narod andobilo na istočnoj strani prilično dobru luku.

Konodno preporedio bi jošjo jednu radnju u luci grada Krka. Ova luka bila bi samu sobom izvratna, budno je od bure štiteća i prilično prostorna samo da nebi bila zamuljena; budno, nebiljaše, odavnu štiteći.

Kadli toga ne samo što nije brodarstvu koristna, što bi inače mogla biti, već jo inkodjer zdravlju stanovljanih vrlo pogiboljna i to radi mulja i drugih neorgidčkih tvarih, koje, u vrijeme osjetlo izpričavanja izloženo, napunjuju zrak kužinom, što prouzrodjuje osobito u ljeto i jesensko stoba mrazilo, kojoj podlogno mnogo stanovljanih.

Bito bi dalko potrebna štitećnja ovo luku, an samo sa gospodaratvenih već takodjer i sa zdravstvenih razlogah. Istina je, da bi se moralo obalu popravitl prije nego li se izdali luku; na radnja ova je, kao rekoh, potrebna i nabi zahtjevali veliki troškovi.

Zaključujem sa žaljom, da bude budud ministar trgovine obdaran onom dobrom voljom, ovoj marljivošću i onim strankovim znanjem i pomorskih odobnja, kakove je prikladni upravitelj, gosp. ministar barun Piro uvjek pokazivao. (Pravo i na danol.)

Upravitelj ministarstva trgovine, Puss-vađ odgovorio je oman zastupniku Vitoldu alledovo i: Usluhodjam se javiti vlašok kuđi, da

đu sve dotlanje, za koje sam doznao, i u obdo sve pobude, u koliko spudaju u moj dječokrug i u koliko njim se može proridunakmi odlikati zadovoljiti, najvedomi pripravnošću na znanje uzeti i an do se, u koliko je to mogudo, liti izpuniti.

Što se tiče žaljah, podneženih od g. predgovornika, zastupnika istočnih kotarah štre, obzirom na popraval i podignudo lukobranah i lukah u raznih mjestih Kvarnera, to mogu svakoga uvjeriti, da je ministarstvu trgovine potvrdilo ovih radnjah javno već poznata. Za sve one luke, lukobrane i ludice (mandragolio), što je inkodjer luka stanovlje spodobu, jesu morali udjelovati i ja Van mogu uvjeriti, da će se i radnja istih izvoti, u koliko je to najpotrebijša i najkorisnija radnja.

Što se tiče potrebe izdšidjenja luke u Krku, što je ministarstvu trgovine već više godinah poznato, to će se već u bududni proračun vratiti tomu odgovarajuću svotu za tu radnju, koja je potrebna an samo a brodarstvu već takodjer i sa zdravstvenih obzrah. (Pravo i pravlo)

Obćinski izbori u Pazinu.

Toliko izdšidjavani izbori u Pazinu započeli do 22. maja ove godine. Naši protivnici pripravljaju se jur više vremena javno i tajno, akoprom govora, da im do tih izborih nije puno stalo. I nije čudo, da se oni ovoliko vrte, jer je nešto naravakoga, da se nitko iz knež nena, dok zbilja apnoru. Zato jim nijdana šušnja nevjeroj, da se u izbore pdaći neće, već svatko u ovih radih protivno nalazi, to jest pravu, kojim mislo naš narod po stoli pa nadariti.

Da našim narodnim protivnikom pazinaki alledovo izbori vrlo na aru leže, o tomu se naš osvjedoštil njihovo držanje, njihovo ponašanje u ovo zadnje vrijeme. Čujmo dakle.

Pred nekoliko vremena pisalo se i do kazivalo (?) u vrtlogovih bni i straji, da je obćinska kupa i kamarna u gradu Pazinu svojima samo podobna Pazinska, to da će zuto novo zastupstvo — izabrano od naših usjednih ljudi — prislijeno biti prikriti si drugu kuđu za obćinski urad (podčesturju), za koju da će morati stanarinu plaćati.

Idu po svih ulicah. Kad neviraju soplite sad svatja narodne pjevaju. Kažu, da zato idu po svih ulicah, da ih mladoj pokužu, da ova nebuda imalno postaje razloga žuđiti se, da mjesto dobra nepozda. Kad sve obadju, otidju kuđi na večeru. Eosilje večero je opet ples i tim se kod neklih sraj. Nekoji priaju još i druge dane,

Neko me nedelje po večernji povede prijuteji k jednomu svomu rođaku. Tamo najdosmo budno družtvo sve samih mladićah. Baš pripravljahu etal i mi, hoćeš nećeš, morasmo se posjesti. Najprije donese makarune, a za ovima pečeno janje. Mladost je neprestano bućila, jer bi vrš, čim bi se izpraznilo, odmah napunili iz blizu nitalzedeg se kabla puna vina. Najjednom ustane se jedan i primiv vrš u ruke, zavija: »Da nam Bog poživi mladog hrata Na i svi udariše u gromoviti: Živlo. Po vudem prijatelja za kaput i prišapnuh mu: »Što je to? — Razjantit ću ti posilje — reče mi on.

Pile se homo sve po šestnaest, to od velikog čima, kako su bili zakurili, mal da se neudubili i jedva čekah, kad čemo na nitu. Svi su glavinjali kad su na nitu izali, osobito onaj, kog eu u kuđi

neprestano mladim bratom zvali. Ja se aprijateljem zaustaviti to pozdraviv se sa njimi, otidju oni napred. Pjevali su prilično grubo, jer im se grla danas nisu bñ slagala. Sad kad ostasmo sami, upitam prijatelja:

— Što biljaše ovo?
— To ti je bratovščina, roče on i nastavi:

— Kod nas je običaj, da svaki mladić, svršivši 23. godinu, kede li po noći prosto ići, mora stupiti u tu bratovščinu. Nestupi li u nju, tad ga može svatko, nadije li ga pošilje deveta u večer vani, ludu odjertati, dapače i samrditi. U bratovščinu stupa tim, da plati jednom za uvjek drugim starijim mladimem jesti i piti i tad ga ovi brane od svih nezgodah, koje bi ga mogle po nodi snati.

— Evala lepa, rekoh, pa tako se napitki; to bora ut nelde.

— To je za bože istina, potvrdi on; — to si i danas na svoje oči video. Nije to bilo negda tako, al današnja mladost mlal, da ako se nenapije, da nitu neviruje. Negda je to bilo sanvim drugičije; nego ajde sanomom kuđi i tamo ću ti pripovjedati, kako se je negda u bratovščinu stupaip.

PODLISTAK.

Zenitbeni običaji i bratovščina u Vrbinu.

Zenitbeni su običaji u Vrbinu posve jednostavni. Tamo vjenča se skoro svako pod vlencom, izuzamši najubožije. Žene se obično u ponedjeljak, ili u sredu. U jutro, na dan vjenčanja, dignu se svatja sa sopilami ko i mladoženja i ladju dignut mlado. Dočevši pred vata, sviraju, gpele, a ukudani ih u kuđu pezoju. Nigda bje je običaj svirat mantinjada, a žitim bi dvojica na notu (po staru, kako danas kažu) zapjevala alledovo pjesmu:

Kada mi se kćerica
Od majke dijelae,
Majkiho se eroe,
Kruito razovljajše.

Ne pitam te majko
Blaća njezoga,
Nego te ja pitam,
Traga blagoslova,
Da me blagosloviš
S tvojom dezanom rukom!

Nu to je žalbože u novije vrijeme prestalo.

Po raznih položajima — osobito po Pidanšini, Gradšćini, Krbunšćini i Novušćini — klatare se šarenjački apostoli, nagovarajući naša seljake, neka se odlele od Pazina, neka potpisi ili potkrižuju molbu za tu stvar i neka zahtijevaju svoje načelnništvo ili podostariju, neka budu sami svoji liti.

U svakom razgovoru sa našim seljakom trude se naši protivnici osvjedočiti ga, da će sada — čim budu ostale sve obdine skupa te čim budu upravljeni istimi samo »ševci« — posvema propasti, da jim se sreća, koju su uživali pod šarenjačkom vladavinom, neće nikad više povratiti, da će se sami za vjeko upropastiti.

Pak da oni za izbore ne mare, da se u nje padati neće? »Poveri morite, da vas nepoznamo!

Da li je pak ono, što nam oni nabranjaju, istinito? Da vidimo.

Talijanski šarenjačka stranka htjela bi na svaki način dokazati, da je obdinska kuća i kasarna u gradu Pazinu svoja sama pazinska podobdina. Kako to? Po čemu su oni do toga došli? O kući, svojoj obdini — svota od preko 64.000 (šestdeset i četiri tisuća) forinti za sadržanje ovih velikih kućah? Imade li pazinska podobdina puno glavnice ili kapitala? Koliko imade odoška? Žušto nam se nenavajda izvor, vrutak ovomu novcu? Žušto nam očito na kuću, na koji su način došli do svota od 64 tisuća for., ili na koji su način oni pokrivalju, izplađuju? One kuće jesu sagradjene skupnim novcem, žuljivi svih pazinskih podobdina, a radi toga znado i svako diete, da nije obdinska kuća i kasarna u gradu Pazinu svoja sama podobdina pazinska, već da je to svojina svih tih podobdina, da ovimi kućama nemože nitko sam gospodari ili nego sve podobdine skupa. Zato nam ne treba tražiti drugo kuće, u koju bismo amjontili naš obdinski urod. Ako šarenjačkom i poturicam nije pravo, neka idu kamo ih arca vado.

Talijanski šarenjačka stranka nagovara seljake raznih obdina, neka se odlele od Pazina to neka stvore sami svoju podostariju. A žušto to na jedan put? Ta prije su oni zato bili, da se sve ove obdine pod Pazin adruže, na koje svih obdinah u Pazinu dođu i tako dođu. Bili, dobro kaže naša rođenica, da astrah je vrag! I u istinu oni zahtijevaju dalekaju obdina samo od strahu; oni to traže, jerko se ovih probudjenih obdinah boje; jerko neko u svojoj sredini poštonih i mudrih obdinah zastupnika, koji ih budno oko imali i sad »odnani«; jerko žele skupnu jakost ovih obdinah ostaviti; jerko hoće amjont sebi — imajnu poslu samo sa dvimi, amjont popobdina — gospodarstvo suđavati to tako jošto pri jaslih sjedini. Dok su naši predobri ljudi gospodu Talijansko ali po štodili, ludo slušali, po njihovu plaćali, bog saduvaj, da bi bio škograd o ila- ilahju obdine progovorilo. Ali sada? Narod vidi, naroc žuje, Narod ne prijateljuje više o njima, dupado je njim utli najmanje ne vjeruje; izgubilo je svako povjerenje, viali jim ja u konnatu duša i slobno meo. I zato na sada naši narodni protivnici proti jedninstvu, a za dloženju obdine. A što do nia to naši narodni ljudi? Žlo nobi bilo, da budu obdine odlojene kao prije, ali ovo dloženje neka ne bude sada, već neka se to prenese na kasnije vrijeme, kad ćemo biti sa našom gospodom diati u računih. Kad amo mi željeli, da se odoleptimo od Pazina, tada nije bilo njih volja, sada kad želo oni, nije »na volja.

Talijanski šarenjačka stranka prieti i propada, ako budu sve obdine sjedinjene

Došavši u njegovu kuću, sjedosemo i prijatelj poše:

— Mladici morali su i onda u bra- tovećne stupi i tim, da su platili jesti i piti kao i danas. Na oni se nisu tako napijali. Isti bi u koju kuću, mladi bratu doneso bi vino i što je potrebno za jelo. Jedan izmed najstarijih mladica bijaše ravnateljem i taj, pošto bi se najeli i napili, stupio bi na stolicu, a uz njega morao je biti mladi brata. Sad bi on počeo svoju prođiku, napominjajuć dotičnomu sva njegova prava i sve njegove dužnosti. Na posljedku, svršiv prođiku, spustio bi s glave padelu, pod kojom bijaše pokriven na mladog brata, u znak potvrde. Sad bi p.čela prava zabava. Posieli bi se naokolo i svatko od prisutnih morao bi kazati svoju zagonetku. Na nijedan nije smilo kazati takove, koju bi već koji pred njim kazao, inače bio je prisiljen na kaznu od 5 krajcarah. Kad bi svi svršili, tad bi morao svaki svoju odgovetnuti, inače platio bi opet 5 krajcarah. Tako bi se pri- lično do kasna zabavljali, bez da se opiju. S novci, koje bi od kaznah dobili, isti bi druge nedjelje opet veselili se.

— To je bilo lipo, rečemo je, tim su barom i razum vježbali, al danas ga s opijanjem kvare.

— Što ćeš, kad ti je današnji aviet pokvaren, doda prijatelj.

ostale i ako budu ovimi obdinami samo naši ljudi, po njihovu »ševci«, vladali. A što šarenjači smišljali? Što sve čovjek u astrahu na izreči! Nu oprostimo im i re- climo: Kad nismo pod vašom vladavinom propali, to nedemo zataja nikad više propali. Poznato je svakomu, da je našim protivnikom prva i zadnja misao ona bla- žana zemlja tamo preko morske kaljuže. Mi njim ne branimo njihovih ljudi, tež- njah, nu jedino pod pogodbom, da govore i rade u svoje ime al nikad u ime ovoga dobrog i poštenoga puka, koji je odan dušom i telom svomu vladaru. Neke- ludi slobodno u obedanu zemlju, ta i onako nisu ovjete nego nam na škodu i samotu. Protjerali su nam vojnika a podje li i na- dajući ovako, protjerat će nam i gimnaziju. Njih nije briga ako mi stroje trpimo jer su njim puni žepovi naše krvi i našega pota. Izaisali su nas do kostijuh a tim n- su još zadovoljni. Htjeli bi nam ogledati i mrtvavo kosti kao da mi nismo stvoreni na siku i priliku boju.

Od g. 1848. — nedemo da idemo dalje — pokazali su naši susjedi Talijanci, svakoj- agodom što su i kakovi jesu. Što su ne- koji njihovi prvaci počinili spomenuta go- dine, znaju najbolje sami i o. kr. oblasti. Pokazali su i kasnije pazinski Talijanaši — a ošohito god. 1850. i 1856. kako oni čute i misle i kamo bi stvari došle, da sa neboju vješaluh. U svih političkih demon- stracijah u novije vrijeme sudjelovali su i pazinski Talijanaši. Protli — austrijako pjesmo i plakati, talijanski zastave, bombhe li petarde, vikanja: Evviva Umberto! Ev- viva l'Italia! dokazuju dosta jasno, da je našim protivnikom uzko u Istri, da se »u čute doma, da bi rudo promjenili gospo- darna, da ih nije briga »li za obdine niti za naše dobro.

Nu mišlimo, da su oni dosta gospo- dovali pahaćali. Nadamo se, da njih neko više nijednu vjerovati, da čemo se svi slo- žiti u tom, da napravimo obdine od moralno i materijalno propasti. U to ime dobro nam došli novi obdinaški izbori!

Pogled po svijetu.

U Trstu, 21. aprila 1886.

Nadošli su nam oto i uskršni blagdani, u kojih će mirovati sav po- liitički život, da se sa vašim dostoi- janstvom dočeka i primi uspomena na onaj nezaboravni i uzvišeni čas, kadno je Spasitelj, Žrtvovac sam sobo, od mrtvih ustao, a tim sav ljudski rod od vječne pagube oslobodio.

Pa kao što će sav naš narod u svojoj poznatoj nabožnosti svetko- vati uspomenu na ukršnućo Spasitelja, tako mi mi vruće želimo, da bi mu sa Onaj, koji se jo i za njega na križu Žrtvovao, smilovati dostojao to da bi mu i u svagdanjem životu, u težkoj borbi za njegov obstanak, taj točki hoj, pojednaku borbu, olakšao. Vruća je naša molba, da bi naš mu- ktrepnji narod već jednom i političko i gospodarsstvo ukršnućo slavio, da bi već jednom i njemu sinulo sunce prosvjeto i sloboda, da bi nakon toliko trpnje i on do svojih svetlih pravicah došao i svoj na svojem bio. U toj opravdanoj želji kličemo Ti mili rodo: *Sretni Ti bili, uskršni blagdani, sretan Ti Alleluja, a Svečini: Te obino na- dario svojim svetim blagoslovom!*

Dno 15. t. m. zaključilo je ca- rovinski vieće svoje sjednice radi uskršnih praznika, koji će trajati tamo do 5. maja. U zadnjoj sjednici bio je prihvaćen, uz neke male pro- mjane, u zadnjem čitanju zakon o narodnom ustanku i to sa 178 proti 88 glasovah. Razprava ob ovom za- kazu bijaše prilično burna i to, što su osnovu zakonu njemački liberalci silno pobijali. Ob ovom zakonu imati čemo još sgođe govoriti prije nego li stupi u život.

Česki listovi grozo se silno, da bi stupilo česko zastupstvo u opozi- ciju čim bi se poprimio, Scharschmit- dov predlog o njemačkom državnom jeziku.

O budućem dalmatinskom na- mjestniku nije jošto ništa odlučeno. Pišu razne novine, da imado nađe, da će postat namjestnikom generala Blažoković, koji služi više godina u

Dalmaciji, koji pozna dakle zemlju i narod i koji mu je kao Hrvat sklon i prijazan.

Hrvatske opozicijske novine jesu iznenadione umirovjenjem nekih- jih viših sudbenih činovnika i imono- vanjem novih. Pitanje o gradnji ka- zališta nije jošto riešeno, no suđeo po vladinih novinah, graditi će se do male, i to, valjda na Sajmištu.

U Srbiji imadu na dnevnom rodu izbore za skupšćinu. Od tamo pišu, da je narod vrlo nezadovoljan sa da- našnjim ministarstvom, to da bi mo- gli opozicija zadobiti kod izbora vo- činu, nebudo li od strane vlade neza- konitostih i silnog pritiska.

Medju Bugavakom i Srbijom na- stati će do skora prijateljski odnošaji. Srbska vlada uvidja namo, da njoj blodni najviše samoj neprijateljstvo sa Bugarskom a i prvo je, da sa to svia slavonske državice posve izmire to u brat- skoj slogi rade i živu.

Ruska carska obitelj boravi sada u Livadiji.

Rumunjski ministar rata odputo- vati će koncom ovog čedna u Liva- diju, da tamo pozdravi ruskog cara Aleksandra u ime rumunjskog kralja Karola.

Evropejske vlasti sa dogovornju o tom, da se pošalje grčkoj vladi ulti- matum, t. j. da se pokori i da razo- ruša vojsku. Pitanje ovo potaknula je Englezka a prihvatilo su ga Austrija i Njomančka, nu Rusija i Francozka nisu još na to pristale.

Danas je imala izdati talijanska vlada dekret, kojim razpušća sadašnji sabor i razpisuje novo izbore. U Ita- liji, prom se malo gdje tako ustavno vlada kamo tamo — nemože se ni- jedno ministarstvo dugo održati. Malo u kojem saboru jesu stranke tako raz- očitoplane kao u talijanskom, a to je i razlog, što se vlada nagože na ni- jednu stranku čvrsto osloniti.

U Belgiji i Francozkoj nedadu se nikako socijalistički radnici smiriti. Belgijska vlada kani čim prije pod- nioti saboru novo zakone, kojimi bi se u buduću propriećili slični nomiri.

Englezkomu ministru prodejed- niku Gladstonu pravi opozicija silno potežkodo glavo njegovih predlogah u svakom pitanju.

Frana i Jurina.

Fr. Ma su već tu crkivu tamo na Vrhu polu Buzetu sazidali? Jur. Kunšij vero da je bil a štartivl pre- sident a bieleu mitruju, da je ljude za kaniželo potezaj, da gredu ča zaš da koj čemo iz crklike, koj nam ni dosti jedna.

Fr. Lipli mora bit to president. Jur. A ter ga poznaš i ti, znaš sam ti po- vida jur o njemu, da hodi va sadutu kimat i dva florinčela prijet; on ki se kod izbora ni tel prodaj za patentično nego za 150 melri blagulid, zaš da mu je nejde palenta ostala va trbuhe.

Fr. Pak ča on zapovida i va crkivo? Jur. Ajne, ma kada su bili kmeti zado- voljni šadzat lipu crkivu na čast sv. Antona, on ih je odvradao govoreć: mene košta moja blata to florin i crkiva sv. Antona neđe toliko valjat. Fr. A kada se je tako lipo naučil govori? Jur. Ča neznah, da ja on gospodaku pod- replica, da s Talijani i šarenjački bu- zetskimi va jedan rog tui i da se od njih naučil ave ča je lipo i dobro.

Fr. Borme, to moraju bit fini meštri, kad su zgolji takovaga školanal Jur. Je njim pa čast je.

Fr. Tako van je Jure dobro pasalo va Beše? Jur. Jo va Beše je, ma ni va Trate? Fr. Kako to?

Jur. Tr sio a goru zneali sve golo i strovo, tako da san sada kako i tria. Fr. Ča ben Bog pomoć. Jur. Škrb ga j!

Fr. Naša Luca mi sairon neč okol uš- klapede; da u otela tamo nejde va Mošćenlah neka frajla s njun Hrvat- ski govrit.

Jur. A čedeš njoj ako nezna ai nemore? Fr. Ma ter da j' domača? Jur. Namor je zaidna starjanski al do- madi, ma zubićni su tuji.

Fr. Ala ti seljaki!

Trnasto je nebo...

Trnasto je nebo
Gromovi gromi
Pustoli vam vlada
Zemljicom svom!

I njlšo, se gran'
I pada list;
Suzna ga pati
Manjevni bilist.

Zalost me trapi,
Srlica kuća,
Sluhna mi na grud
Klono ruka...

Vjatar zaurla,
Zagrmi grom:
Nlšo obdohat
Istraski domle

R. K. - 6

Različite vijesti.

Tko laže? Poređki listić u zad- njem broju, pišući o poznatom položju nadvojvode Karla Stjepana u lošinj- skih školah, navajda, da je svo ono što se je o tom posjatu u raznih sla- vonskih novinah pisalo, posve izmi- šljeno, neistinito ili puka »fandonija«. Mi se nobi osvrćali na slično »fan- donija« lista, koji pita svoje čitateljo- skoro izključivo izmišljotinami i ne- istinom, al nam je ipak odgovorit sa par riči poređkim pisakom — poradi same projasne osobe, o kojoj se radi, i poradi važnosti pitanja, o komu je govor. Nodično je i neplemenito po- bijati nešto, o čomu se je udušil osvje- dočeno, da je ono čista i bistra istina, kao voda iz vrutka. Pa kao što smo mi prvi onu viest donosili, tako ju da- nas optuujemo i tvrdimo apodiktiki, da je sve ono istinito, što smo o tom napisali. Poređki pisari neka se popitaju kod o. k. kapitana ili o. k. školskog nadzornika u Lošinj, koji sa onom razgovoru prejašnjog nadvoj- vode prisustvovali, pak ča se uvjeriti, da sami pišu fandonije i izmišljotino, dočim tvrdo, da su slavonški listovi neistinu pisali. Jest gospodo poređka i riči Nj. Visosti vas silno peku i vi se pod istimi poput zmije savijate al sveto vam ništa nöpomože. Činjenica ostaje činjenicom, pa makar ju provrt- ljivo izvračali i okrićali koliko njim drago.

Imenovanje. Bivši sudbeni pri- stav u Buzetu, g. Lavro Petronić, imenovan je pristavom u Rovinju.

Imenovanje u trgovač- koj mornarici. K. ugarska po- morska vlada na Rieci imenovala je ka- petani slededećo podkapetane: gosp. Frana Šmauca iz Bakra, g. Antuna Stuparića iz Lošinja. Podkapetani imenovala je ista oblast g. Nikola Soppa iz Lošinja i g. Josipa Zankovića iz Voloskog.

Ministar pravosudja J. barun dr. Pražak nalazi se danas u Trstu odakle polazi, sutra parobrodom u Dalma- ciju, da razgleda tamošnje sudstvo.

Profesor dr. Vatroslav Jagić. O glasovitom hrvatskom uče- njaku, profesoru Jagiću, piše službeni bečki list slededećo: Nj. ces. i k. sp. Velj

čanstvo biogolovoljelo, je redovitoga profesora na sveučilištu u Petrogradu, carskoroškoga državnoga savjetnika i redovitoga akademika dr. Vatroslava Jagića premisliti i imenovati redovitim profesorom slavenske filologije na o. kr. sveučilištu u Beču. Austrijsko ministarstvo nastave obratilo se već prošle godine, kad je Franjo Miklošič, navršivši sedamdeset godina, stupio u stanje mira, na odlučnoga zabezga zemljaka u Petrogradu s ponudom, nebi li primio stolicu slavistike na bečkom sveučilištu. Ljepim svojim položajem na petrogradskom sveučilištu vrlo zadovoljan, profesor Jagić dugo je oklevao prihvatiti ovu ponudu, a što se je napokon ipak sklonio, bit će razlogom valjda samo obiteljski odnosi.

Slavenska omladina u Beču zadobila je ovim imenovanjem ne samo odlučna uženjača i profesora, već i dobru prijateljicu i savjetnika.

Dr. Ivan vitez Mašek Bismolok. Vrio štovani građanin zagrebački, revni podupiratelj svakog narodnog poduzeća u Hrvatskoj, o. kr. štopak nadležnik I. razreda u miru, vitez reda željezne krune II. razreda, posljednik ratne i papinake kolubje, podpredsjednik hrv. slav. literarnog zbora, predsjednik građanskoga zdravstvenog vijeća, podpredsjednik društva orovnog križa lid. prominu dne 17. aprila 1880. u 4 sata poslije podne nakon duga teške bolesti, primivši svetootajstva, u 65. godini dobe svoje.

Veličanstveni sprovod pokojnika bio je u ponedjeljak 10. t. m. u 4 sata poslije podne na skupnom groblju u Zagrebu. Vješt mu pokoj.

Poročka Istria u broju 237 javlja pod naslovom »Čončunna« da je Ivan Ružič iz Kastelna bio nedavno odsuđen od motovunekoga suda radi izbornih agitacija i jer da je on tobože krivo sudu prihvatio Ivana de Facchinetti, nadležnika. Vidjelo radi protuaustrijskih demonstracija, na mjesec dana tamnice. Mi smo obojili od prijatelja iz Istre dotičnu osudu, koju ćemo u budućem broju donesti, neka ditući našt i Istrijo još jednom vido koliko Istru istinu ljubli. U ostalom javljamo već duna, da nije letina što i kako »Istria« piše o gosp. Ivanu Ružiču.

Iz Šumbroga primamo sliedodu tužaljku. Za našu podobnu red bi, da su zabravili i orkveno i svjetovno oliniti. Naš g. župnik morao bi se življe zasuketi sa otkoj naše djeca i u obće za napredak puka. Nemožemo vjerovati, da bi ga u tom liko prišlo u na šeranjku, koji imade i ovuda koju žuku, nebi se smio obzirati. On je ovdje za sav puka a taj je našo hrvatsko krvi i jeziku. Sveta mi je dakle dužnost, da pristano u ovom i svadom uz ogromnu vedinu, da letu nidi, vedl ravnju. Jedino tako steći će si ljubav i odanoat puka, kamo je pastrom.

God. 1860. imali smo ovdje svoju školu, koju su naša ošona marljivo polazili. Inače doimo i dobru školsku kuću; djeca za školu do 50 li ošavna smo već bez udjelja Zaludu bijahu do sada sve našo molbe. Nušt protivitel rovali su na svo imadno proti hrvatskoj školi i udjelju i nisu ni rovali, dok nije ošona. Sad pitamo svakoga razumnoga, kakova će biti djeca bez ikakvo nauke? Nije li to žalostno?

Molimo dakle i kroz djecu »Našu Slogu« da nam se emiluju i orkveno i školske obniti, jer će nam imadež podvijati. Domuđim pako poglavarom, i orkvenim i svjetskim preporučamo, da se bolje obaziru na potrebe puka, da manje šeranjku sa protivnici orkve i naroda, jer više nemožemo trpiti i mučiti. Onomu šeranjaku pako, koji bi holio, da se obidnoko dobro razkomači i razdieli, poručujemo, da ćemo se proti tomu zubi i uokli braniti jer znademo, da bi nas ta dielitba materijalno upropastila a on i još koji drugi bi si pri tom napunili žepova. Činilo dakle poglavari svaki svoju dužnost, jer ćemo drugače ušariti i druge gusle.

Milodari za pogorelo. Primili smo nadalje sa zahvalnošću za pogorelo u Velikom Brdu i Čapliih for. 5 od presvj. g. dr. Dinko Vitezića i for. 5 od g. Gjuro Ružiča, trgovca na Rieci. Bog njim plati!

O izborih u Omišlju pišu od tamo:

Mislimo, da mlitnijih izborah u ovo zadnje vrijeme u cijeloj Istri nije bilo, što 13. i 14. o. m. ovdje. Pogovaralo se doista, da će se dvie stranke boriti, nu ništa političke, jer takvih u Omišlju nema, nu dan prije izbora stališe se obje, te je to posve mirno prošlo. Zandarah nije ovdje

bilo. Nije li to hvalevrjedno? Nije li ovo znak, da se narod znađe mirno vladati kad se ga iz vani ne štunta i punja? Isto je dakle sve u najboljem redu. Zastupničke labralo se posve nove. Mi se u njih pouzdajemo i očekujemo, da će raditi na dobrobit puka, koj ih je na to postavio. U isto vrijeme dužni smo starom zastupstvu, na njegovom trogodišnjem radu, zahvaliti se. Novo zastupstvo čeka još dosta posla. Prije svega preporučujemo mu, da strogo pazi na dišetno mjesto, i to radi zdravlja, je druge strane što dođe amo dosta tudnjaca, tebi bila sramota, da nas broje medj znanje. Sad; pošto nastaju lješa vremena, sigurno će Riečani kao i lanjske godine amo izlete praviti, jer je ovdav vidik kakva na blizu nema, pak bi obidna morala nastojati, da skrbi na ovaku udobnost, osobito ba red i dišetno, jer je to za mjesto od potrebe i od koristi. I obidni putevi nisu ba u najboljem redu. Hoće se samo malo više dobre volje i usmjerenosti, pa će sve dobro ići.

Novo zastupstvo ima do dva tjedna izabrati izmedj svoje sredine oho nadležnika, a mi očekujemo, da će znati odabrati muža, koj će biti dostojan to časti i u to imie kildemo: Sretno odabrali!

Vjekoslav Jelušić Petrov. U mudri čast doznajemo iz Knutva, da je tamo prominuo jučer čestiti Knutavski građanin Vj. Jelušić. Pogreb bit će u petak po podne. Laska mu bila domaću zemljom!

Katolička Dalmacija piše, da je spjelotaki blakup upravo nu kompetentno mjesto obidno plamo nu obranu svojih kapelunih, odnosno nu kongruu. Želimo, da ga u tom obide i ostali naš blakup.

Predavanje o medicini u sjemeništim. Zagrebački ljekodnici vještik piše o tom sliedede: »Kako su svećenici našemu narodu i tještiji u tui i savjetnici u novojli, bilo bi od velike potrebe, da nauče dok su još u sjemeništim, kako treba postupati s bolesnikom prema prilođi i pomoći mu u manjih bolestih i u sluđuju nagle nesrede. Koliko nam je poznato, uđi se nešto u našli sjemeništim »medicinsko pastoratist od nostranionijaka, ali to je tako površno i tako malo odgovara svrzi, da bi pobrobnio bilo, da u svakom sjemeništim prouđje, koji ličnik apstornalnu medicinu.«

Preporučamo i mi ovaj savjet onim, na koje upada.

Novi časopis počeo je u mjesednih svježih u Trstu izlaziti u talijanskom jeziku pod naslovom »Rivista economica-commerciale«. Sudeć po prvjoj svježoj odgovarati će taj trgovidko-gospodarstveni »Pregled« posve svojoj zadaći. Pojedina svazaka od 33 stranice stoji 50 vč. Tko se havi trgovinom i narodnim gospodarstvom a razumije talijanski, može se dobro okoristiti ovim »Pregledom«.

Stogodišnji jubilej austrijske nastave. Dne 20. mardu navršilo se je 100 goditnih, što je uvedom orveno i blelo-orvona austrijska nastava, koja je, kako je poznato, razdieljena sada u dvoje, nu austrijsku i ugarsku nastavu.

Uzpostavljenje kraljevine Poljske. Poljski plemić grof Ivan Zamoyaki izdno je knjižicu pod naslovom »Russio-Polgoe«, (Rusija-Poljska) u kojoj predlaže ruskomu caru, da u istrasen Rusije uzpostavi kraljevinu Poljsku.

Poljaku bi po mntenju pisca imala stupiti u onakav položaj, (od prilike) kakav je zauzela Ugarska napram Austriji. Car i carica krunili bi se u varšavskoj katedrali Jagelonaub, te bi otvorili svetčano poljski sabor. Car bi imenovao za svoja zamjenjika podkralja, koji bi imao onaj djelokrug, što ga ima mlalatar predsjednik. Imala bi se ustrojiti poljska vojska; dozvoliti bi se morala sloboda govora i sloboda štampe.

To su u glavnom želje poljskoga pisca. Radi se dakle o provedbi ugovora od godine 1815. i o uzpostavi kraljevine Poljske; kakva je bila za Aleksandra I. Knjižica je pisana vrlo tople i zahtjevno.

Zamoyaki podastro je caru svoju osnovu. **Kriva priiega.** Pred sudidom u nekome bavarskom gradu imao je nedavno jedan vrlo usmjerni čovjek položiti prisegu. Kad ga je predsjedatelj po-

zvaao, da isgorovi prisegu, poča ovaj govortil formulu, najednom počo muoati i zavaply: »ovo vraga, već je ovdje, aruši se bez sviesti na pod. Povod tomu našao se je odmah u tom, što je podvornik, neznađju, da se u sudbonoj dvorani vodi rasprava; poslao u ovu dimnjačara, da izišti dimnjak. Kad se je čovjeku opet povratila svijest, reče: »Gospodine sudče, sve što sam rekao, gola je laž i ja sve opozivljam.«

Od pastira zastupnik. Josipu Gurici, sadušnjemu zastupniku u hrvatskoj komori, bilo je dvadeset goditnih, kad je još čuvao ovice nekoga plemića po livadah blizu mjesta Baku. Kad bi ljeti seoska djeca bila iz udiove, navrađala bi se k njemu i slušala: kako lepo u aviralu svira. Od jednoga djađida nauđio je on silabet, i kad je to nauđio, spopade ga želja za štitanjem. Jednoga dana nastade u okolici pohuna. Sijalci skočiše na nekoga plemića. Oni nasrnuše na dvor. Iz dvora praeući puška i pogodi nekoga soljaka. Kad to vidjeli ostali, pohjogoše glavom bez obzira. Soljaci bili su tuđini. Gurica bio je pozvan na svjedoku. Plemić je mislio, da će Gurica, kao njegov pastir, biti na njegovoj strani. Nu prevarlo se kruto. Gurica stade na jedno pred sudom braniti soljaka, predstavljuđi jednostavnimi rijeđmi bledu i nevolju soljaka. Ova govovor zanio sluđateljstvo tako, da se; našlo ljudih, koji su se zauzali za nj, to su ga duli već u 25. godini nđiti pisanju i štitanju. U isto doba razvio se njegov govornidki đgr. Kasnije postao je znameniti agitator u istom okolihu. Zaduđih izbornih stupio je sam kano kandidat, te je i izabran u sabor. On je jedan od najšedih govornikuh u rumunjskoj komori, kad se radi o gospodarstvenih pitanjih.

Neuku nauka. Kako se njeguje pilad? Pilid se ostavo u gubudju 24 sata poslije što su se polegli. U obće valja prvo duno drđati pilid u savromom, toplom mjestu nu u zravom i suhom zraku. Prva hranu ima biti pilidom tvrda i čedona jaja, sredina biog kruhna, glavno praso ili kuhani krompir. Pađi duno imie njim se dati štogod kolonoga a za napoj mlako sa vodom. Pođetkom treba pilid kmiti 5-6 puta na dan, a ostanke hrane valji ostruniti, tako tako valja i napoj mlinađi da neakusa, što bi životinjkom škodilo. Cim dopusti vrijeme, puati se pilid van nu zdrav zrak, koji djeluje na nje vrlo koristno.

Rajčica (pomo d'oro) škodljiva je velika vuga i dugotrajna magla. Ako se rajčica previde kaliova, poorniti će ili će ne ponući orvidni pljegami, što je znak bolesti. Ovu bolest kuditelo se liđiti sumporom, to nu nije pomoglo. Tomu pojaže najboljio ako se goji rajčice u zemlji, koja je bila pognojona prošlo godine.

Tržidniska burza
dne 21. aprila.

Austrijska pap. ronta for.	81.65	do	for.	84.65
Ugarska	84.20			84.85
leta u zlatu 4%	102.50			102.70
Dionica nar. banko	84.0			—
— kredit-banke	288. —			289. —
Talijanska renta	95.4			95.4
London 10 lirah				—
sterlinah	120.25			120.50
Napoliuol	10.03			10.04
C. kr. cekini	5.87			5.89
Državne marko	61.05			61.75
lato francoske	50.03			50.20
Talijanske lire	9.85			9.85

Lutridski brojevi

Bođ	17.	aprila			
	51	56	34	87	49
Grac	85	20	61	20	50
Tuinešvar	30	43	10	9	68

dne 21. aprila.

Bro	0	71	68	85	84
Innebruck	68	21	41	49	34

Dopisnica uprave. Č. g. M. Č. Diko. — Priposlano svotu primamo kano predplatu za pol godine. Morate znati, da imamo troška u gotovu, pošto je list dotikan samo za biljeđovinu i postarinu za svaki izlask na godinu fr. 1.04 novč. da je mnogo onih, koji buevi pod nove aru i svaku pristojnost, primaju list a neplađaju ga. Kad bi nam svaki poslao koliko Vi, mi nebi mogli izdavat list. Toliko na odgovor, a bez zamjera. — Č. g. M. S. u D. Primamo for. 2, što pišemo na rudiću za tek. god., jer stoji list za Vas i Yam ravno for. 5 na godinu. Promjeniti ćemo naslov. Da ste nam zdravo!

Javna zahvala.
Presvjatli g. dr. Dinko Vitezić, zastupnik na carsovinskom viedu i odvjetnik u Krku poklonio je ovoj puškoj muškoj učionj jednu svirku rudah. Za ovaj liepi dar časti se u ime škole očitovati mu najiskroniju zahvalu.
Vrbnik, 18. travnja 1886.
Albert Brozović, rav. učitelj.

Prisposlano.)
Štovani g. uredniče!
U predzadnjem broju »Naše Slogu« jedan je dopis iz Draguda, u kojem se tuži neki Giovanni Matteo Grossich, da je krivo optužen radi konj-kog repa. Govori da je neki Ivan Sestani ovo tuži. Poštovani Grossich kaže, da nije prekasno, da ovo pade lahko na njega to jest Sestana, ali na kakovog njegovoga rođjaka. Prosim ovog velikog gospodina da kaže, je li je Sestani njeima branio napraviti konju koma je rep odrezao, bio, kao što je on sporuđi Sestanu, da ga Bog zađava ako spravi konja. Ali je Sestani stori popejati konju u škrtu za kuđu Grossichovu i privozat za okno?
On kako osoba izobrazana, neka se ne gubi u dopise, nikan tuži Sestana kada je krivo dopoveda (po njegovom) jer je liti Grossich konj, da se sudi po njegovoj volji.

Kađu da nekoi dobljovu u dar »Slogu« ili da drugi za nje pladuju. Gospodine uredniče, ako ste za nam dobiti pladu od Grossicha ili od kog drugoga, povrtite mu jer vi nemožete dve plade potozat za isto stvar.

Napreda još lepšu kađu, da ovi kl se zovnu imenom piš, da se udine lahko i Francuzi ako jim je po volji. — Promin ovog gospodina neki kaže koliko je plad za pohtenje od ovih? Ja njemu kažem, da nodu murziti kako on zamitavu, koji mu nije po volji, da se ga smrdi i mrdi; ja pohtijem i ljubim svakog bit od koga rodu jest, jer luko mo Svitu Varni Kitiol-duneka uđi i zakon zahtjevu, u to neverujem šta neki kađu, da se može murziti i ubiti čovika, da je lito tako zeca; poznata je ova osoba od Taliana i od Hrvata Istarskih.

Prosim gospodinu uredniče, da stavite ovo moje sliho pisunjo u prvi broj »Naše Slogu« i da popravite ako ima volika pogreška, ako vam se vidi dobro utiđajko ovako neku ovi gospodinu poznado, da sam pišam.»

Spoštovanjem vas pozdravljam i ostane vam veđ sluga
U Dragudu an 15. aprila 1886.
Ivan Sestani.

*) Za štanka pod ovim naslovom neodgovara uredništvo.
*) Tiskamo po želji Vauđj od riedi do riedi kako ste napisali Uredni.

HINKO KRAPEK,

svjetlostitar u KARLOVCU.

Istom sada pošlo mi je za rukom, da na jednu silu skupim sve silke poklišan na hrvatskom saboru stranice prava, te da u jednom tablu predčim u cijelosti lica pojedinih naših dišnih horioca. Mnogostрана želja je timo ovo ostvareno, a ja se usudjujem stogu štovanom hrvatskom obidstvu objaviti, da liti lito u zidnom formatu, u kom se nalaze silke: gg. stavine proak dr. Antuna Starčevića, dr. Duvid Starčevića, Frana Polnegova, dr. Grgo Paškava, Miluna Pavlovica sr. Jakova Radokovića, bar. Gjuro Rukavina, Frana Barđica, Matko Lončarevića, Ivana Simeka, dr. Hinka Dinkovića, Eugena Kumitzića, Dragutina Pisanđica, Andrija Valušnika, dr. Frana Pilipđica, dr. Josipa Jandjića, Jovan Radica, dr. A. Bakardica, Vjekoslava Lieharda, Josipa Grđanića, Frana Pevalke biotih zastupnika Stiva Kutuzovića, Mijs Thaidića i Ladislava Krajađu.

Silke je izuđu, te se dohije uz olemu od komadu po 1 for. 50 vč. 8-10
Osim toga izdao sam silku, g je se nalaze gg. dr. David Starčević i Josip Grđanić zajedno, i to u formatu za sid po 2 fr. 50 n., bound-format po 1 for. a u formatu posjetnica po 30 novč.

Nadalje imadem u provelikoj zalbi silke sve gore spomenute gg. zastupnika svakoga pojedine u raznih formatih po 5 vč., 80 vč., po 1 for. i po 2 for. 50 vč., kako je u odavne već poznato.
Naruđiti se može u svakoj mredini, te se svaka naruđba u što skotio vrijeme ovršava.
Sva pisma i naruđba u tom smislu, molim, da se uprave jedino na mene.

